

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2016 r

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi Z. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego w K.

z dnia 1 października 2009 r., sygn. akt I Co [...]

wydanego w sprawie z wniosku [...] Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. poprzednio [...]

Bank [...] Spółka Akcyjna z siedzibą w P.,

S. [...] Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu
Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

oraz Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego P. w P. przeciwko R. S.

przy udziale A. S., H. S., Przedsiębiorstwa [...] Spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością w R.,

Z. S., V. V., Gminy D., Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowo Handlowego V.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.,

nabywcy K. Ł. – C. oraz T. B. P.P.H. S.

o egzekucję należności pieniężnej z nieruchomości objętej księgą wieczystą KW
[...],

po rozP. na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 marca 2016 r.,

zażalenia Z. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w K.

z dnia 7 sierpnia 2015 r., sygn. akt WSC [...],

odrzuca zażalenie.**UZASADNIENIE**

Sąd Rejonowy w K. postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2015 r. odrzucił na podstawie art. 424⁶ § 3 w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c. skargę Z. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia o udzieleniu przybicia na rzecz nabywcy licytacyjnego, wydanego w postępowaniu egzekucyjnym przez Sąd Rejonowy w K. w dniu 1 października 2009 r. Od tego postanowienia Z. S. wniósł osobiście zażalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 767⁴ § 3 k.p.c. w sprawach egzekucyjnych skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje. Nie ulega wątpliwości, że postanowienie co do przybicia na rzecz licytanta (art. 987 i n. k.p.c.) - usytuowane w części trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego – objęte jest regulacją przewidzianą w art. 767⁴ § 3 k.p.c. Przepis ten jest efektem zmian wprowadzonych na mocy ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 155, poz. 1037). Zważywszy, że w niniejszej sprawie skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia została wniesiona w dniu 28 lipca 2015 r., tj. w stanie prawnym obowiązującym po wejściu w życie wspomnianej ustawy z dnia 22 lipca 2010 r., należy ją uznać za niedopuszczalną (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2014 r., II CNP 16/14, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2014 r., nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2012 r., V CNP 44/11, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2010 r., IV CNP 61/10, nie publ.). Z tego względu skarga, jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

Skarga podlegała odrzuceniu także z powodu niezachowania przy jej sporządzeniu przymusu adwokacko – radcowskiego, o którym mowa art. 87¹ § 1

k.p.c. (art.424⁶ § 3 k.p.c.). Zażalenie wniesione przez Z. S. jako sporządzone i wniesione osobiście podlegało odrzuceniu bez wdrażania procedury naprawczej.

Z przywołanych względów Sąd Najwyższy zażalenie odrzucił.

I.n